

ISTEN SZÉP DOLGOKAT KÉSZIT SZÁMUNKRA

Módszertani megjegyzések a film vetítéséhez

Mindent Isten teremtett, mindenben van valami nyoma szépségének. Bizonyos módon minden teremtmény szent. Hívjuk fel a figyelmet a teremtés - elbeszélés visszatérő mondatára: "Látta, Isten, hogy jó." /T. 1./

A teremtett dolgok a legnagyobbtól a legkisebbig, a legcsodálatosabbtól a legegyszerűbbig a figyelő ember számára Isten jelei. Isten legegyszerűbb, legszentebb, legszembetűnőbb, legelenibb, de egyúttal legegyetemesebb jelei is: Isten természetes kinyilatkoztatásai.

A hatéves kisgyermek már abban a korban van, amikor ismerkedik a körülötte lévő világgal. Napjai tele vannak új felfedezések tapasztalataival. Kis Robinson Crusoe, aki a titkok szigetének felfedezésére készül. Csodálkozással nézi a dolgokat, mivel először veszi azokat észre. Új, érintetlen szemmel látja a világ dolgait; éppen ezért tekintete mindig meglepett, csodálkozó. Ezt a beállítottságát fel kell használnunk és bizonyos értelemben hasznosítanunk, hogy a világgal együtt segítsük felfedezni az Istent is. Másrészt éppen a világ felfedezésének ez a módja fedeztet fel vele, hogy minden összefüggésben van Istennel és tőle függ.

Ezért nincs szükség különös, rendkívüli, távoli dolgokra. Ezért választotunk nagyon mindennapi és a kis gyermek életéhez közel álló dolgokat az ábrázolásra.

Nem szabad őket egyszerre sokfélélt ábrázoló, szerteágazó képekkel teletönni. A gyermek nagyon tud csodálkozni, érzékei éberek, figyelmesek, tapasztalatra szomjasak, értelmük azonban korlátozott és kevésbé cselekvő.

Nem szakíthatjuk meg egy benyomás keltette csodálkozást azzal, hogy azonnal egy másikat keltünk. Hagyjuk, hogy bizonyos idő alatt elmélyüljön és a lélek mélyébe hatoljon az. A kis gyermek dus fantáziával rendelkezik és tud szemlélődni, éppen azért hosszú ideig el tud időzni egy benyomáson.

Szemlélődését nem szakíthatjuk meg felhívásokkal és oktató utasításokkal. A csodálkozás már az Istennel való találkozás. Felhívásunk megzavarja őt és megszakítja elragadtatását. Állandóan szorgalmazzuk, de tapintatosan, pl. így: Milyen nagy az Ur, aki mindezt teremtette! Így a csodálkozás tovább tart, természetesen a dolgoktól az Isten felé, anélkül, hogy megssakadt volna a szemlélődés.

+++++

2. A család a réten

Egész heti munka, tanulás, fáradkozás után vasárnap sokan fogják a kerékpárjukat és mennek a hegyek közé vagy a mezőre, zöldbe, a hűsbe, hogy élvezzék a jó levegőt.

Te is bizonyára többször is voltál már édesapáddal és édesanyáddal a hegyek között. Mennyi szépet láttál, mennyi újat fedeztél fel, miközben szabadon futkostál a réteken és bátran cserkészteél a ligetekben.

/A képeket lassan vetítsük egymásután, hogy a gyerekek nyugodtan szemlélhessék a természet szépségeit./

3. Az enciának színfoltja

Milyen szépek a virágok, milyen illatosak és milyen csodálatos színben pompáznak! Szíremleveleik frissek és bársonyosan simák. Némelyek olyan szépek, hogy szinte nem merjük leszedni őket: ne ártsunk nekik... Mintha a föld szemei volnának, amelyek ránk mosolyognak és arra készítetnek minket, hogy elgondolkodjunk a szép dolgokon.

4. Egy kislány nézi a mákot

Egyes növények elkülönülten és magányosan nőnek, mások együttesen, szinte családot alkotva. Csodaszép nevük van: enciának, alpesi csillagek, rededendronek, violák, nefelegtsek, galagonyák... Olyan szépek, hogy magunkkal viszzük őket haza és vázába tesszük őket, hogy díszítsék és vidámmá tegyék otthonunkat. A templomban oltárra helyezzük őket, hogy az Ur dicséretét szengjék és a Madonna szobra elé, hogy emlékeztessenek imáinkra és kéréseinkre. Jézus egyszer azt mondta: "Nézzétek a mezei liliomokat... Még Salamon sem velt minden dicsőségében úgy felöltözve, mint egy ezek közül." /Mt 6 28-29/

5. Egy virágra telepedett pillangó

Láttál már virágra telepedett pillangót? Változatos színű és rikító szárnyai egy másik virág szírmáinak tűnnek. A színek összevegyülnek, hogy szinte nem lehet már megkülönböztetni a virágot a pillangótól.

A pillangó szárnya mégis csodálatosabb a virágszírnél: nemcsak ragyogó a színe, hanem mozgatni, lebegtetni is lehet és repülhet is velük a pillangó, rászállhat velük a szebb virágokra és sok másnak ágain is megtelepülhet.

Ne tudományos magyarázatot nyújtunk, hanem idejében alkalmazott néhány meleg szóval "vezessük" rá a gyerekeket a csodálkozásra!

6. Egy fönséges fa

Az erdő olyan, mint egy nagy növénycsalád, mint egy város, amely nem cementből és téglából épült, hanem törzsekből, ágakból levelekből és virágokból. A fa pedig olyan, mint egy nagy különleges virág.

Vannak vastag és fönséges fák, amelyeket sok ember együttesen sem tud átkarolni és vannak kicsiny és alacsony fák. Vannak olyan fák, amelyeket meghajlít a hűvösség könnyed szellője és olyan fák, amelyek ellenállnak a legvadabb szélnek is. Ágain fészkelnek a madarak, törzsének nyílásaiban találnak védelmet az erdő állatkái. Fa alá futnak a földmivések, amikor esik, a nyár meleg napjain pedig a növények alatt keresnek egy kis árnyékot és felüdülést. Milyen szép az is egy ut végén leheveredni valamely fa árnyéka alá, a friss, de gyenge fűekre.

7. A levelek

Elsősorban a levelek azok, amelyek széppé és hasznossá teszik a fát. Ezer különfajtaféle fajtájuk lehet: Minden növénynek másfélék a levelei. A fenyő levelei olyanok, mint a zöld tűk, az eperfa levelei szív alakúak, a berestyán levelei fényesek és ragyogók... Tavasszal kicsik és gyengék, igen finom pihe fedőket, miként a gyapju véd a hidegtől. Nyáron kiszélesednek és megerősödnek és csodás öltözékként burkolják be a növényt. Ősszel pirossá, sárgává és narancssá színesednek és a növényt megvastagodott virághoz teszik hasonlóvá. Később azután a földre hullanak.

A levelek mintegy a növények tüdeje: általuk lélegzik és él. A nyirek a növényben a levél erezetén fut át, mint ahogy a vér áramlik testünk vénáin keresztül.

8. Dér fosztotta fa

Amikor a növény elveszti leveleit, olyan, mintha meghalt volna: csupássá, megfosztottá válik... Milyen szomorú télen a növény! A hideg veszi csak körül.

Amikor azután lehull a hó és rátelepszik ágaira, vagy amikor a zuzmák öltözteti fel finom jégkristályokkal, újra szép lesz a növény. Olyan, mintha ruhát cserélt volna, mintha egy tündér érintette volna varázspálcájával és csupa kristállyá változott volna át.

9. A gembák

Az erdőben sétálgatva mindenki láthatott akárhányszor egy különleges alacsony növényt, vastagot, húsosat, piszkos fehérös- sárga színűt, ez a gomba. Talán segítettetek is édesapáteknek az összeszedésében, ez ugyanis ehető növény. Nem zöld, mint más növények, nincsenek levelei, sem virágai. Az összes növények között bizonyára a leginkább idegen, a legalázatosabb és a legkevésbé látványos, mégis egyesíti hangját a dicséretnek azzal a kórusával, amely az összes teremtménytől felszárnyal a Teremtő Istenhez.

10. Gyermekek érett kalászekkal borított mezőn

Miközben gépeden a hegyekbe vagy a mezőre haladtál, bizonyára átszeltél kalászekkal borított mezőket is. Ősszel, alighogy kikelnek, alacsony zöldes bóbítájuk van s ezek hosszú és egyenes barázdákat húznak a fekete földre. Nyáron bőséggé teljesül ez, amelyen hullámozik a szél és fodrodózik, mint egy nagy aranytenger. Magas, vékony és egyenes szárán emelkedik a telt és súlyos kalász. Belsejében rejti az érett magokat, amelyek értékesebbek az arany-szemcséknél is.

11. Kéveserek

A virágok és a pillangók csodálatosan szépek, bele nem fáradunk a szemlélésükbe; a növények szépek és hasznosak, nyáron az árnyékuk alá ülünk, télen pedig fájuk tűzénél melegszünk... A gabona azonban végtelenül hasznosabb: kenyérré válik az ember számára.

Amikor nyáron szárazzá válik és megsárgul, a földmivesek jönnek az aratógéppel, kévékbe gyűjtik és egy ideig még hagyják, hogy a mezőn száradjon. Azután hazaviszik, elcsépelik és elhelyezik gabonaraktáraikban. A cséplés napja mindig nagy ünnep a földmivesek számára. Hónapok munkáját látják benne megjutalmazva és hálát adnak az Urnak, aki esővel, nappal és jó idővel áldotta meg őket.

12. Az illatos kenyér

A magtárból a gabonát a malomba szállítják, ott megőrlik finom, puha fehér lisztté. A gyökerlett kezek először téstávé gyurják a kenyérnek valót, majd elkészül az illatos kenyér és perec, hogy diszítse a gazdagok asztalát éppugy mint a szegényekét.

A kenyér Isten adománya: hogyan is ülhetnénk asztalhoz anélkül, hogy hálát ne adjunk neki és rá ne gondoljunk? Ezért mondjuk a Miatyánkban: Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.

Rövid szünet után szólítsuk fel a gyerekeket, hogy kórusban ismételjék meg: Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma!

13. Két gyermek barackkal a kezében

Bizonyosan voltál már tavasszal kert vagy gyümölcsös mellett. A színek micsoda ünnepe! A baracké, alma- és cseresznyefákat szépséges és illatos virágok borították, ágaik között méhek röpködtek és döngicséltek, sűrögve, feregva. Néhány nap múlva azután a szél egymásután lefújta a virágokat és a sekszinű szirmek virágsszönyegekkel alkottak a földön. A virág némely része azonban fennmaradt a fán, ott maradt a szive, egy kicsinyke begyó. Ha ősszel visszatérünk ugyanazokhoz a fákhoz, észrevesszük, hogy a kicsi begyók érett gyümölcsökké válnak. Azon a fán fehér és vörös alma, azon a másikon friss és bársenyos barack; amott a következőn egy hosszukás körte, amely úgy csüng le az ágról, mint a mézcsepp.

Milyen szép mindezt látni! És milyen jó, amikor avés végén anyánk elénk helyezi őket éretten, frissen és illatosan és mintha ezt mondanák: fogyassz el!

14. A szőlőser

És az érett szőlő, amely kikandikál a serek zöld és piros levelei között... milyen édes és illatos, milyen kíváncsú és gusztusos... Szüret után az összepréselt szőlő csipős, izes borrá válik és megvidítja az esküvői lakomát éppugy, mint a napi étkezést.

15. Gesztenyefüzér

Amilyen végtelen és sokféle a növények fajtája, éppoly számos a gyümölcsök formája és változatossága.

A ligeten áthaladva ezerszer is láttad a gesztenyefüzéreket. Eltérően más növényektől, amelyek szabadon és védtelenül kínálkoznak számunkra, a gesztenyét éles tűk hegyes burka védi. Amikor aztán megéri a gyümölcs, a burek megreped és előtűnik a gesztenye fényesen és éretten, szemecskéjét kidugja a fürt hézagján át s úgy tűnik, mintha mondaná: szakíts le, érett vagyok...

16. Egy hangyaboly

Az erdő élete azonban nemcsak a virágok és növények élete, hanem az állatoké is. Az egész erdő az élet szivverése. A tölgyfa ágaink ugrál a mókus, a madár csiosereg és fészket épít magának.. Az öreg fák üreges törzsében menedéket és védelmet talál az erdő ezernyi más állatkája. Az erdőn át-

haladtedban bizenyára észrevetted azokat a halmokat, amelyek humuszból, fenyőtűből és kéregdarabokból készültek: a hangyák lakószobái ezek, belsejükben úgy zajlik az élet, mint egy nagy városban, vannak utak, folyók, magtárak télre... A hangyák rendezetten jönnek és mennek, hosszú sorkban, mindig elfoglalva, hogy valami hasznosat tehessenek el télire. Akker bizenyára ezt gondoltad: ki tanított meg minden hangyát és minden méhet erre a rendre, erre az előrelátásra?

17. Csiga a kövezeten

A kövezeten más állatot is észrevettél. Puhácska, nedves és nyálkás. Elül mindig mező a két antennája, velük kémleli ki az utat. Hátra csigavonalú csontdobozt herdez. Ez a csiga. Ha gallyal vagy fűszállal megérinted, látod, hogy tüstént visszahúzódik a házacskaájába.

Milyen jó az Isten, hogy gondviselésében a gyenge és védtelen csigának házat adott, amelybe visszahúzódhat veszély idején. Isten nemcsak az emberekre vagy a nagy dolgokra gondolt, hanem az egyszerűbbekre és elhagyatottakra is.

18. A madarak fészke

Legszebb élményed azonban, amely az erdőben érhet, ha felfedezel egy madárfészket. A fiókák kicsinyek még, tolluk fejletlen, szárnyacskaik még kicsi és képtelenek vele a levegőbe emelkedni. Szemcskéjük mindig ragyogó és ijedt s a csőrük folyton nyitva, várva a táplálékot...

Ha kezébe veszed őket melegebb érzet és érzed, hogy gyöngécska áttetsző bőrrük alatt gyorsan ver félénk szívecskéjük. Érzed, hogy valami élőtt tartasz a kezében. Közben mind szűkebb és közelebbi körökben röpköd az apjuk és anyjuk, csipogva kicsinyeik védelmében. Egy napon így szólt Jézus: Nézzétek az ég madarait! Nem vetnek, nem aratnak s a csűrökbe sem gyűjtenek: mennyi Atyátok táplálja őket.... /Mt 6, 26/

19. Tehenek a legelőn

Ezek mellett a kicsiny és bájos lények mellett legelésző teheneket látsz most. Fehérek, szürkék, foltosak, nyugodtan és békésen mozognak, nyelvükkel tépdészik a rétek gyöngye fűvét. Fejüket gyakran felemelik s olyankor megkondul a nyakukon hordott kolomp... Némelyik a földön heverészik, nem rágja a fűvet, de mozog a szája és fogai szüntelenül rágcsálnak: kérődzik. Ha közel mégy hozzá, rád néz békés és jóságos szemével s az éppoly nem ébreszt fel benned félelmet, mint a szarva.

Amikor reggel édesanyád elé tesz egy teli csésze meleg és illatos tejet, gondoldj arra, hogy ez a tehén adománya és azé, aki a teheneket teremtette.

20. Alpesi patak

Nem álltál még hegyek között szemközt egy lezuduló patakcal? Az örök hó jege alatt ered, örvénylőn és zuhva ömlik le a lejtőkön és szakadékokon. A táj-tékö viz fehéren tör meg a sziklákon, vízeséseket és zuhatagokat képez, árkokat váj a kövek között, míg végül a völgy torkolatánál megcsöndesedik és nyugodttá válik és két füves partja között szelíd patakként folyik tovább.

Csillagó és átlátszó vizében tükröződnek a fák ágai, a hegyek fehér csucsei és szájukat oltják benne a nyájak, amelyek bejárják a völgyet legelőt keresve.

21. A tenger

És ime a tenger, a viznek ez a mérhetetlen távolsága. Sokan a viz otthonának hívják a tengert. Sok gyermek tölti szünidejét a tenger mellett. Milyen szép a tenger partján játszani! Szórakoztató a hullámokba merülés, bukfenc a vízben. Lenyugszik a nap és úgy tűnik, mintha a tengerbe merülne, úgy látszik, mintha a nap is fürödni akarna. És akkor a nap szétszórja a hullámokon utolsó sugarait... és az egész tenger pirossá válik, telítve ragyogó színekkel. Istenre gondolunk ilyenkor: milyen nagy az Isten, aki ilyen szép tengert alkotott!

22. Felhők az égen

A viz nemcsak folyékony anyagban jelenik meg számunkra, amely folyik, felüti és szomjunktat oldja; magas hegyeken a víz könnyű és puha hó, valamint kemény és kristályos jég alakját ölti fel. Vízből állnak a felhők is, amelyek vonulását látod az égen. A felhők a viz nagy "tartalékát" alkotják.

Milyen szépek és könnyedek az ég bárányfelhői. Láttad már, milyen csodás színek festik meg a felhőket hajnalban és napnyugtakor? A felhők azonban fenyegetők és rémisztők is tudnak lenni! Lenyűgöző a fekete viharfelhőkkel borított ég, amelyen végigszágul a mennydörgés robaja és átszeli a villám kigyózó villanása.

23. Csillagos ég

Által már meleg nyári estén, hogy megcsodáld a csillagos eget? A mennybolt fekete háttérében milliónyi fényes és lüktető pont és mintha egy csodás személy azért volna az égre egy maroknyi aranyport. Tudjuk azonban, hogy a kis pontok mindegyike csillag, nagyobb a földnél és millió meg millió kilométer távolságra van tőlünk. Nincs ennél fenségesebb látvány! Senki sem beszél Istenről érthetőbben: Dávid király egy éjjel a csillagos eget szemlélte, miközben citerája ezt az éneket énekelte:

"Az eget hirdetik Isten dicsőségét. Áldjad lelmem az Urat!
Uram, Istenem, mindenkinél nagyobb vagy! Főnségbe és méltóságba öltözzél:
A fény mint köntös, úgy fog körül." /103 zsolt. 1 - 2/

24. Gyermek édesanyjával

Egy Róbert nevű fiú csodaszép kirándulást tett szüleivel a hegyekbe. Még este is telve volt a szeme a napközben látott szépségekkel. Miközben édesanyja térdén esti imáját mondta, szíve megtelt az Ur iránti hálával mind a szépséges dolgokért és így szólt édesanyjához: "Milyen jó és nagy az Ur! Köszönöm Uram!"

Sok évszázaddal ezelőtt egy másik ember fordult Istenhez ugyanazzal az imával: "Milyen sokrétű a te műved Uram!

Mindent bölcsességedben alkottál.

S a föld teremtményeiddel van tele." /103 zsolt.24/

"Uram, mi Urunk, milyen csodálatos

Széles e világon a te neved!" /8 zsolt. 2/

+++++